

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravištvu (administraciji) in ekspediciji, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvu je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 238.

V Ljubljani, v sredo 16. oktobra 1889.

Letnik XVII.

Deželni zbor kranjski.

(Tretja seja dne 15. oktobra.)

(Konec.)

Potrjene so bile vse druge volitve mest, trgovske in obrtniške zbornice, kakor tudi velikega posestva.

V imenu finančnega odseka poroča poslanec Klun o poročilu gledé gospodarjenja s kranjskim učiteljskim pokojninskim zakladom za l. 1888. Skupni dohodki so znesli 55.963 gl. 65 kr., troški 22.300 gl. 93 kr., čisto premoženje koncem 1888. leta 33.662 gl. 72 kr., in se je v primeri s pričetim stanjem pomnožilo za 1121 gl. 32 kr., kar deželni zbor vzame na znanje.

Dalje poroča v imenu finančnega odseka poslanec Klun o računskem sklepu normalno-šolskega zaklada za l. 1888. Vplačalo se je 10% priklade na davke 146.141 gld. 90 kr.; ker je bilo proračunjenih le 140.100 gl., torej se je prejelo več 6041 gl. 90 kr. Na proračunjenih doneskih od zapuščin se je vplačalo 13.301 gld. 19 kr., torej menj 1578 gl. 80 kr., kakor je bilo proračunjeno; vkupe je bilo več dohodkov 4463 gl. 10 kr. Vsled tega se je iz deželnega zaklada v pokritje izplačalo le 96.984 gl. 57 kr. na mesto proračunjenih 111.873 gl. 26 kr. Zbor je ta račun potrdil kakor tudi skupno premoženje v znesku 118.155 gl. 67 1/2 kr.

Dalje poroča poslanec Hribar o računskem sklepu gledališkega zaklada za l. 1888. Redni dohodki so znašali 3001 gl. 58 kr., izvanredni 15.164 gl. 3 kr., prehajalni 63.831 gld. 98 kr., torej vkupe 79.997 gl. 59 kr., Troški so znašali redni 2224 gl. 55 kr., izvanredni 14.929 gl. 6 1/2 kr., prehajalni 73.588 gl. 84 1/2 kr., torej vkupe 90.742 gl. 46 kr. Premoženje znaša 95.728 gl. 96 kr., dolgovi 31.025 gl. 5 kr., torej čista imovina 64.703 gl. 91 kr. ter se je premoženje v primeri z onim prejšnjega leta pomnožilo za 2950 gl. 70 1/2 kr.

V imenu finančnega odseka poroča poslanec dr. Schaffer o zvišanji oskrbnine in podaljšanju oskrbne dobe za ustanovne deklice v baronice Lichtenthurnove dekliškem sirotišči. Vodstvo sirotišča je prosilo, da bi se namreč letna oskrbnina zvišala od 90 na 100 gl. ter podaljšala oskrbna doba za gojenke do konca 16. leta. Zadnja leta (1884 do konca 1888) je bilo oddanih 43 mest. Vsaka deklica je bila povprečno po 7 let v zavodu, za vsako se je plačevalo po 90 gld, torej je znašala oskrbnina po 5418 gl. V bodoče bi se moralo plačevati 6192 gl., torej več 774 gl. Ko bi se obe prošnji uslišali, zmanjšati bi bilo treba deželna ustanovna mesta od 51 na 44, kar pa bi bilo obžalovati gledé števila sirot na Kranjskem.

Deželni odbor popolnoma priznava razloge, ki jih navaja vodstvo dekliškega sirotišča v svoji prošnji do slavnega deželnega zbora, da namreč mnogokrat ne kaže deklic izpustiti precej po 15. letu iz zavoda, ker se sémtertja utegne pripetiti, da sirote niso še dovolj krepke, da bi si takoj po 15. letu mogle same služiti kruha. Vendar so taki slučaji le redki, navadno so gojenke, izpolnivi 15. leto, dovolj krepke ter lahko opravljajo lažje službe, ne da bi si zdravju škodovala. Da se pa poskrbi tudi za take izjemne slučaje, nasvetuje deželni odbor:

Slavni deželni zbor naj sklene:

„1. Deželni odbor se pooblaščuje, da v izjemnih slučajih, ako bi posamezne v baronice Lichtenthurnove dekliškem sirotišči ob deželnih ustanovah vzgojevane deklice, dovršivši 15. leto, ne bile še toliko krepke, da bi lahko zapustile zavod, ter, ne kvareč si zdravja, vstopile v kako službo, dovoli na prošnjo vodstva Lichtenthurnovega sirotišča, da ostanejo še dalje do konca 16. leta ob troških sirotinskega ustanovnega zaklada v zavodu.“

2. Prošnja vodstva Lichtenthurnovega dekliškega zaklada za zvišanje letne oskrbnine od 90 gld. na 100 gld. se ne usliši.“

Oba nasveta je zbor potrdil.

Poslanec Luckmann poroča o računskem sklepu zaklada prisilne delavnice za leto 1888. Prihodki so znašali: redni 148.454 gld. 12 kr., izvanredni 66.412 gld. 87 1/2 kr., prehajalni 76.135 gld. 21 1/2 kr.; skupaj 291.003 gld. 21 kr. Troški so znašali: redni 122.023 gld. 69 kr., izredni 108.400 gld. 50 kr., prehajalni 75.552 gld. 21 1/2 kr. Premoženje znaša 203.873 gld. 52 1/2 kr., dolgovi 62.320 gld. 68 1/2 kr., torej se je premoženje pomnožilo za 23.433 gld. 43 kr.; čistega premoženja je 141.552 goldinarjev 84 kr. Skupna potrebsčina za leto 1890 je proračunjena na 92.119 gld. S tem je bilo ob jednom potrjeno poročilo deželnega odbora o prisilni delavnici.

Poslanec baron Wurzbach poroča o dopisu rektorata tehniške visoke šole v Gradci gledé podpore dijakom za potovanje, in v imenu finančnega odseka nasvetuje, naj se dovoli 30 gld. Nasvèt obvelja.

Poslanec Klun poroča o računskih sklepih ustanovnih zakladov. Dežela ima v oskrbi 20 ustanovnih zakladov in sicer: Dijaški ustanovni zaklad 717.950 gld. 72 1/2 kr.; dekliški ustanovni zaklad 25.089 gld. 30 kr.; Dullerjev dekliški ustanovni zaklad 11.158 gl. 95 1/2 kr.; Saurau-ov ustanovni zaklad za maše 2951 gl. 50 1/2 kr.; Glavarjev ustanovni zaklad 201.698 gl. 09 kr.; sirotinski ustanovni zaklad 393.128 gl. 23 kr.; učiteljski ustanovni zaklad 16.112 gold. 24 kr.; ilirski ustanovni zaklad za slepe 6671 gl. 66 kr.; cesarice Elizabete ustanova za invalide 9781 gold. 97 1/2 kr.; postojinske jame ustanova za invalide 941 gl. 52 kr.; Trevizinijska ustanova za invalide 2125 gld. 86 kr.; Metelkova ustanova za invalide 938 gl. 85 kr.; ustanova ljubljanskih gospej za invalide št. I. 1602 gl. 85 kr.; ustanova ljubljanskih gospej za invalide št. II. 11.297 gold. 44 1/2 kr.; Kalistrov ustanovni zaklad 86.140 gold. 68 kr.; Holdheimov ustanovni zaklad za gluhoneme 16.992 gl. 32 kr.; Wolfvov ustanovni zaklad za gluhoneme

LISTEK.

Pisma iz Italije.

XV.

Sedaj pa vas, častite bralce, ne bom več dalje čakati pustil. Idimo torej v svetišča. V Rimu je krog 400 cerkvâ, brez kapel in kapelic, katerih je dosti v vsaki ulici. Vseh sevêda ne bomo obiskali, vendar v imenitniše hočemo pogledati.

Lateran. To je škofijska cerkev papežev. Papež je namreč rimski škof in kot tak poglavar katoliške cerkve. Zatorej se tudi lateranska bazilika imenuje „Omnium Urbis et Orbis Ecclesiarum Mater et Caput.“ Cerkev ima pet ladij, ni obokana, marveč ima raven, kasetiran strop. Prezbitirij je nov, povprečna ladija prenovljena. Prezbitirij se ni posebno posrečil, kakor pravijo veščaki. V velikem altariju v povprečni ladiji se hranijo glave apostolskih prvakov. Za relikvije služi temu altariju lesena miza, na kateri je maševal sv. Peter. Nad tem altarijem se dviga ciborij iz belega marmorja, ki nič prav ne pristoji cerkvi. V levi povprečni ladiji je obešena zastava, katero je imel Sobieski pri rešitvi Dunaja. Krasen je altar presv. Zakramenta. Ima štiri velikanske, kanilirane stebre iz brona, ki so še iz stare bazilike, zidane od cesarja Konstantina. Na vsakem

stebri srednje ladije je videti velikanski kip enega apostelja. Znamenite so tudi kapele, nekatere lastnina imenitnih družin Corsini, Torlonia itd. Orglje so nove, stojé 80.000 frankov. Klopí po cerkvah v Rimu ne najdeš, pač pa cele kopice slamnatih stolov. Vsak si vzame stol k altariju, kjer je ravno sv. maša; sedi na njem, ali se pa klečé nánj nasloni. Najdejo se pa, zlasti pred altariji Najsvetejšega nekoliko v daljini klečalniki. Na teh vidiš marsikak večer v mraku klečati kardinala, ki se pripelje do cerkve in obišče svojega Izveličarja. V lateranski baziliki so penitencijariji, izpovedniki za vse jezike. Že od davnih časov so tukaj nastavljeni frančiškani. Vsak ima v izpovednici dolgo palico. Ko izpoved opraviš, poklekneš pred izpovednico, in izpovednik položi palico náte v znamenje pokore. Pri tem je odpustka dvajset dni. Cerkev obseže menda 32.000 ljudi. Tik zraven je papeževa palača, še sedaj njegova lastnina. Leta 1870 so Pijemontezi merili nánojo in marsikatera topova krogla se je zasadila vánjo. Lukenj je sedaj menda kakih petdeset. Vlada je želela, da se zamažejo, a papež je odgovoril: Palača je moja, jaz hočem, da taka ostane in tako še zdaj oznanjujejo odprtine krivice, ki se je zgodila papežu 20. septembra 1870.

Vatikan. Ravno na nasprotni strani, t. j. na severo-zahodu stoji Vatikan. Angeljski most pelje

čez umazano Tiberio in precej na oni strani se močno dviga angeljski grad, na čigar vrhu stoji podoba nadangelja Mihaela v zgodovinski spomin grozne kuge, ki je morila po Rimu leta 590. Papež Gregor I. je oznanil procesijo za njeno odvrnitev, in ko se prepeva slavni spev „Regina coeli“, ozre se papež na angeljski grad in vidi angelja, ki vtika meč v nožnico v znamenje, da je jeza božja utolazena in kuga odvrnjena. V ta spomin je papež Bonifacij IV. dal sezidati na vrhu kapelico in podobo sv. Mihaela, ki se imenuje radi visoke lege „S. Angelus inter nubes“. Sedaj na levo, in precej zagledamo kolonade na Petrovem trgu. Od daleč se vidi trg nekako stisnjen, a ko prideš v njegovo sredino k obelisku, razgrne se ti vsa njegova krasota. Lep je trg sv. Marka v Benetkah, a veličastniši je trg sv. Petra in tudi večí. Pravijo, da je najlepši na svetu. V sredi kipi obelisk proti nebu, ki je visok petindvajset in pol metra, edini celi, nepoškodovani obelisk v Rimu. Tehta menda 350.000 kg. Na vsaki strani trga je vodnjak, ki iz peterih lijakov meče vodo kvišku. Trg je obrobljen s kolonadami, pod katerimi so tri pota. Vozovi se drviijo v enomer k Vatikanu in od njega. Izvoščki sami pravijo: Kaj bi mi počeli, od česa živeli, ko bi v Rimu ne bilo sv. Očeta. Velikanske stopnjice vodijo k baziliki. Krasna je fasada; na vrhu stoji

42.740 gld. 57 kr.; dr. Lovro Tomanov ustanovni zaklad 8171 gl. 33 kr.; Hans Adam Engelshauserjev ustanovni zaklad 26.789 gld. 74½ kr.; Flödnigov ustanovni zaklad za slepe 81.758 gold. 49½ kr. Čisto premoženje znaša 1.664.042 gld. 34½ kr. in se je od lanskega leta pomnožilo za 15.083 gl. 15 kr.

S tem je bil dnevni red končan in deželni glavar je sklenil sejo ob ½2. uri.

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. oktobra.

Notranje dežele.

Povodenj na *Koroškem* pojema, ker je po planinah zapadel sneg in takó zabranjuje hitro odtekanje vode. Promet v Lienz je zopet odprt. V deželnem zboru koroškem je naznanil deželni predsednik, da so se vrejevalna dela hudournikov jako dobro obnesla.

Predvčeraj se je v cesarskem dvorcu na Dunaji vršil *ministerski svet* pod cesarjevim predsedstvom, katerega sta se tudi baron Bauer in pl. Kallay vdeležila. Cesar ni še odpotoval v Meran, ker je bil zaradi povodnji promet pretrgan.

V *češkem* deželnem zboru se je prečital adresni načrt Mladočehov. Staročeski listi se jako malo bavijo s to zadevo, kar dokazuje, da imajo Mladočehi jako malo tudi navideznega vspeha s svojo zahtevo gledé koronanja. Celó nemško liberalno časopisje to priznava. Takó pravi „Presse“: „Češki narod se menda jako malo briga za ta mladočeski korak; to pa nikakor ni laskavo za Mladočeha.“ Tudi „Deutsche Zeitung“ piše: „Izvežbanost Mladočehov v dosežanju efektov se je tukaj ponesrečila. Čitanje njihovega načrta je provzročilo le dolgočasnost, takó da se niti galerija ni mogla vzdržati k „spremljevanju“. Sploh se mora reči, da je adresa jako malo napravila vtisa.“

Predvčeraj se je v *hrvatskem* deželnem zboru govoril poslanec Starčević zoper poravnavo, potem pa se je obrnil zoper zmerno opozicijo ter jej očital, da meče le pesek v oči narodu. Starčevićanska stranka se je že naveličala praznega besedičenja o poravnavi ter o njej ne bo niti glasovala, niti se vdeleževala obravnav.

Ogerska postava o kraljevski dvorovini bo dné 31. decembra t. l. zgubila svojo veljavo; zaradi tega bo vlada z nova predložila postavo z desetletno veljavnostno dóbo in letno dvornino 4.650.000 gld.

Vnanje države.

Dné 13. t. m. bi se bilo moralo pričeti naseljevanje 1200 *črnogorskih* družin v Srbijo. Vendar se pa to še ni zgodilo, ker dotična srbska komisija ni še izgotovila svojega dela. Gre se za to, kje naj se Črnogorci naselijo in kako naj se po raznih krajih razdelé. Trdilo se je tudi, da jim bo srbska vlada dovolila podporo 100.000 dinarjev, kar pa ni res; prepovedala le ne bo naseljencem obrniti se do javne milosrčnosti.

Bivši *srbski* kralj Milan se je nasproti nekemu sotrudniku pariškega lista „Soleil“ izjavil: „Kraljičino vprašanje bo konečno rešila skupščina.“ Oporekal je tudi, da se namerava povrniti v Srbijo: „Vladar, ki je skozi velika vrata zapustil deželo, ne povrača se skozi majhne duri.“ — V Belemgradu se pripravlja prevrat. Pašić, katerega je Milan nekđaj kot „veleizdajico“ na smrt obsodil, postal bo predsednik skupščine. Nedvojno je, da bo to vplivalo na srbsko politiko, čeravno se danes še ne more povedati, v koliki meri se bo to zgodilo. In kdo je temu kriv? Hiša Obrenovićev je v nevar-

nosti; ako se bo obdržala, gotovo to ne bo zasluga Milanova, pač pa Natalijina, katere priljubljenost je tolika, da se Srbi zaradi nje ne obračajo k hiši Karagjorgjevičev.

Nenadno pretrganje *bolgarskih* vojnih vaj, odpotovanje princa Ferdinanda v inozemstvo in prihod kneza Dolgorukega v Sofijo, te tri okoliščine delajo časopisju mnogo preglavice. Knez Dolgoruki je obiskal Stambulova ter ga prosil dovoljenja, da si sme ogledati vojašnice, kar se mu tudi ni odreklo. Sprejel je v svojem stanovanju mnogo odličnih Cankovcev, hotel je, da se v stolici daruje maša-zadušnica za carja Aleksandra II., vse to kaže, da je imel ta ruski plemenitaš taje političen nalog, kateri se mu pa menda vsled vladne odločnosti ni posrečil. Poroča se namreč, da je imel zaradi njega ministerski svet mnogo sej, kar bi se zaradi kneza-zasobnika gotovo ne bilo zgodilo.

Na *Bađenskem* so se dne 9. t. m. vršile volitve volilnih množ, iz katerih se more sklepati, da zabaja solnce narodnih liberalcev. Slednji so zgubili, kolikor odločuje dosedanj izid, devet sedežev, izmed katerih je pridobila katoliška srednja stranka šest mandator. Skupna protiliberalna opozicija bo odslej brojala 19 nasproti prejšnjim 10 sedežem. Ta vspeh je tem odločilnejši, ker sta dve tretjini katoliškega prebivalstva jako umetno na korist liberalizma in protestantizma v volilne okraje razdeljeni.

Kakó so *francoske* volilne komisije umevale „corriger la fortune“, kaže jako jasno volitev v Saint-Ponsu departementa Héraulta. Dné 22. septembra je dobil konservativce baron Reille jun. 5948, oportunec Razimbaud 5787 in socialist Bonnel 141 glasov. Reille je imel tedaj absolutno večino, vzle temu pa je iz neznanih vzrokov komisija ožjo volitev razpisala. Pri tej, ki se je dné 6. t. m. vršila, računali so konservativci, da imajo nad sto glasov večine. Nobeden konservativec ni dobil v roko volilnega zapisnika, vendar se je natanko zvedelo, da je dobil Reille 6357, Razimbaud le 6297 glasov; in glej, komisija je proglasila oportunca kot izvoljenega poslanca. Volilna komisija je veliko za konservativca oddanih glasov razveljavila, — zakaj, to je znano le vladni, — in zmagal je vladni kandidat za osem glasov!

„Daily News“ javljajo iz Aten: Trije *turški* bataljoni, kakor drugi oddelki turških vojakov, ki so se izkrcali pri Bastille-ju, hoteli so skozi ožino Kalikrat zasesti Sfakijo. Prebivalci so streljali na turške vojake ter usmrtili enega častnika in tri prostake. Vojna se je umaknila. Pri Kiratidiju pa je bila danes teden ostra praska. Šest vojakov je ostalo na bojiščih mrtvih, dva pa ranjena. Istemu listu se poroča iz Carjigrada, da je Šakir paša prosil vlado, naj ga s Krete odpokliče.

Izvirni dopisi.

Iz Mošenj. 13. oktobra. (Slovesno posvečevanje temeljnega kamna za novo cerkev na Brezjah dné 9. oktobra leta 1889.) [Dalje.] Voz s premilostnim škofom in visokorodni g. okr. glavarjem se ustavi pred slavolokom z dvojnimi napisom. Na cesti obrnjeni napis je klical: „Quam dilecta tabernacula Tua, Domine virtutum!“ (Ps. 83, 1.) To se pravi: „Kako ljuba so mi Tvoja prebivališča, Gospod vojnih trum!“ Proti cerkvi obrnjena stran je naznanjala: „Ako Gospod ne zida hiše, se zastoj trudijo, kateri jo zidajo.“ (Ps. 12, 6, 1.)

Premilostnega pozdravi izstopivšega iz voza domači župnik veleč. g. Frančišek Kummer. Nato gredó

knez in škof v cerkev počastit Najsvetejše, potem pa v duhovniško hišo, odkoder jih ob 10. uri spremi 41 duhovnikov okoli cerkve, na oni okrašen kraj, kjer se je imel vložiti temeljni kamen.

Vseh posameznih molitev, psalmov in sv. obredov ne bom navajal, oglejva si, dragi čitatelj, kar temeljni kamen in to, kar je bilo pripravljeno, da se vanj vloži.

V tla je vzdani siv, izklesan kamen, v čegar votlino ima priti bakrena pušica z zgodovinskim pergamentom in drugimi za take slučaje potrebnimi rečmi. Na ta kamen pride še-le pravi kamen, ki je položen na mizi. Po odmoljenih molitvah, po odpetih antifonah, recitovanih psalmih in ponavljanih litanijah vseh svetnikov podpiše se „listina“, katero je jako lično spisal v latinskem in slovenskem jeziku mestni župnik veleč. g. I. Tomažič. Po milostnem g. stolnem proštu prečitano listino podpišejo: Prevzvišeni knez in škof, visokorodni g. c. kr. okr. glavar L. marquis Gozani, mil. g. stolni prošt dr. L. Klofutar, preč. g. kanonik A. Urbas, veleč. g. župnik Frančišek Kummer, visokorodni g. E. baron Winkler, vladni koncipist, blagorodni g. dr. Frančišek Faleschini, zidarski mojster, gosp. Valentin Bernik, zakristan na Brezjah, bivši mošenjski župnik velečast. g. Janez Sajovic in bivši veleč. gg. zakristani: Ivan Novak, Ivan Berlic in Gregorij Šlibar.

(Dalje sledi.)

Iz Polhovega Gradca, dne 14. oktobra, 1889. Od vseh strani se slišati pritožbe o slabi letini, tudi pri nas ni nič bolje. Krompir, poglavitni pridelek, je večidel zgnil, ajdo je vzela slana, sadja, za katero so Polhogradčani druga leta skupili marsikak stotak, letos niti za domačijo ni. Vsled vednega deževja naraščajo naši potoki in bati se je povodnji, ki bode zopet prinesla s strmih brežin mnogo peska na njive in travnike.

Kakor znano, ustanovili so pri nas vrli mladenci in možje „prostovoljno gasilno društvo“. Društvo je vže dobilo od g. Samasse lepo in močno brizgalnico, ki stoji s cevmi vred 887 gold. Ker je pa domača občina revna, zato je moral društveni odbor na raznih krajih prositi podpore. Došlo je dosedaj vže skoraj 500 gl. Najznatnejši so darovi: presvetlega cesarja 80 gl., slavne kranjske hranilnice 60 gl., velespoštovanega g. Jankota Urbančiča iz Preddvora, posestnika tukajšnje graščine, 100 gl., velečastitega g. Ivana Zorca, nadžupnika v Mengšu 30 gl. i. dr. Ti zares lepi in veliki darovi seveda še ne bodo zadostovali. Najmanj 1000 gl. bode društvo še potrebovalo, če si bode hotlo potrebne priprave omisliti. Bog daj, da bi to tolikanj potrebno društvo dobilo še mnogo drugih dobrotnikov in prijateljev!

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, dné 14. okt. 1889.

(Konec.)

Župan zopet prvostvo prevzame.

III. V imenu vodovodnega odseka poroča svetovalec Ivan Hribar: Odsek je pri določanju vodne doklade vodilo načelo, ker se je vodovod uvel iz zdravstvenih in snažnostnih ozirov, da je treba po-

Kristus in apostelnj. Tudi na kolonadah je polno kipov, ki dadó trgu posebno življenje. Pet vrat pelje v svetišče. Nad srednjimi je balkon, s katerega so papeži v boljših časih dajali blagoslov „urbi et orbi“.

Ko stopiš skozi velikanski preddvor v baziliko, ostrmiš. Pred očmi se ti odpre velikanski tempelj božji, ki je vreden Kristusovega namestnika. V daljavi zagledaš brez števila lučic, ki goré neprestano krog groba sv. Petra. Na desni in levi stoji kropilen kamen. Na vsakem dva angelja, ki se ti zdita prav majhna; a ko se jima začneš bližati, vidiš dva kipa nadnaravne velikosti. Greš naprej, in kipi, ki si jih od daleč ogledoval, rastejo vedno bolj in bolj in tedaj še-le spoznaš, kako velikanska je bazilika. Slednjič, po dolgi hoji se pride pod kupolo, kjer je tako zvana konfesija, grob sv. Petra. Na štirih velikanskih stebrih stoji baldahin nad velikim altarjem, spodaj pa je grob. Tù tedaj poklekne, kamor žene milijone katoliških sre. O kako sem srečen, da smem poklekniti „ad limina apostolorum“! V tistem premišljevanji prebjem nekoliko časa. Tù tedaj je grob tistega revnega ribiča, ki je v glavnem mestu nevere postavil sedež Kristusovega namestnika? Sedež, ki stoji že blizo 2000 let, ko so se vendar vsi prestoli krog in krog že večkrat razsuli v prah! O sv. Peter, ki ti je Jezus sam rekel:

„et tu aliquando conversus, confirma fratres tuos“, utrdi v veri mene in vse, ki so se moji molitvi priporočili! V katoliški veri hočemo živeti, v njej umreti. Svete rimske stolice se hočemo trdno okleniti, tvojega naslednika, rimskega papeža, spoštovati in ljubiti, njegove nauke slušati, njegove pravice vedno zagovarjati in po svoji moči skrbeti, da med našim dobrim ljudstvom ostane vedno tisto spoštovanje, tista udanost do rimskega prestola, kakoršna se nahaja do danes pri njem. „Ubi Petrus, ibi ecclesia.“

Na zadnjem, desnem stebri ladije je podoba sv. Petra iz brona, sedeča na marmornatem prestolu. V levi roki ima ključ, z desno blagoslavlja. Na praznike se obda ta podoba z dragim papežkim ornatom. Vsak romar, ki obiše vatikansko baziliko, poklekne pred to podobo, poljubi desno nogo in se je dotakne s čelom. Zaradi tega je noga že preed obrabljena.

Za velikim altarjem se dalje razteza cerkev, in je še tako dolga, kakor na pr. ljubljanska frančiškanska. Na koncu je zopet altar, na katerem je škofovski sedež sv. Petra. Je pa iz hrastovega lesa, s slonovo kostjo in zlatom lepo ozaljšan. Nosijo ga štirje cerkveni učenci: Ambrož, Avgustin, Atanazij in Krizostom. V desni povprečni ladiji je bil vatikanski koncil; prostora je pač dovolj zanj. Cerkev

ima še 29 altarjev po kapelah, ki so ena lepša od druge, pa so z železnimi mrežami zapažene, tako, da jih je mogoče le od daleč ogledovati. Mnogo je tudi spomenikov papežev, ki v baziliki počivajo; vse iz dragega marmorja. Slike po altarjih in stenah vse iz mozaika.

Stopimo še enkrat pod kupolo in ozrimo se kvišku. Je-li mogoče, da je človeška pamet to stavbo izumila? Velikansk je moral biti duh, v katerem se je spočela ta ideja. Krog kupole se bere iz dva metra visocih črk: „Tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam, et tibi dabo claves regni coelorum.“

Šel sem tudi na vrh kupole. Pot na cerkveno streho je zložna, še zložniša, kot na stolp sv. Marka. Na strehi, ki je ravna, kakor katera rimskih ulic, spozna se še-le velikost bazilike. Na strehi stanuje precejšnje število delavcev in paznikov, ki so edini davka prosti v Rimu. Preskrbljeni so z vodo in vsemi potrebami. Kupola se popolnoma samostojno dviguje nad streho. Po zložnih stopnjicah se gré kvišku in kmalu se pride na prvo notranjo galerijo. Obhodil sem jo krog in krog. Ljudje v baziliki so bili kot muhe. Mozaiki, ki se vidijo iz cerkve gori kot najfinejše slike, so tukaj surovi kamenčki. Naprej na drugo galerijo; ta je že ožji in pogled doli kot iz oblakov. Sedaj pride zunanja galerija, s ka-

sebeno revnejšemu prebivalstvu dati priliko za cenó rabo zdrave pitne vode, in da se potemtakem naloži imovitejšemu meščanstvu večje breme. Po vzgledu čeških mest si je torej izbral najprimernejši ključ, tak namreč, da se bo plačevala vodna naklada po velikosti stanovanj.

Vsi troški ljubljanskega vodovoda znašajo 520.000 gld.; v pokritje amortizacijskih zneskov in obrestij bo treba letnega dohodka 43.300 gld. Pobiral se bo znesek petih krajcarjev od vsakega goldinarja stanarine, kar bo dalo letnih 38.000 gld. Ostanek 5300 gld. se bo dosegel s pristojbinami za vodo, ki se bo porabila razven za domačo rabo. Določilo se je v ta namen 12 kr. za kub. meter, vendar se bodo pa pri raznih podjetjih, kot obrtnih, poljedelskih, dovoljevali 10% in 15% odpusti, kakor bo smel magistrat tudi sklepati pogodbe gledé letnih pavšalnih odškodnin.

Stanovanja, od katerih se bo pobirala vodna naklada, so se razdelila v tri razrede: 1. z letno najemnino do 250 gld. — 300 litrov proste porabe; 2. z letno najemnino od 250 do 500 gld. — 450 litrov proste porabe in 3. z najemnino čez 500 gld. — 600 litrov proste porabe na dan.

Poročevalec predlaga tedaj, da se sprejme nastopni zakon in izroči deželnemu odboru oziroma zboru:

§ 1. Takoj, ko se v deželnem glavnem mestu Ljubljani polože cevi občinskega vodovoda ob kakem posestvu in tedaj občina more to posestvo preskrbljevati z vodo, obvezan je lastnik tega posestva, da plačuje občini vsako leto znesek petih krajcarjev od vsakega goldinarja najemnine, ki se je priznala od tega posestva.

§ 2. Lastnik posestva ima pobirati to najemninsko doklado ter jo odrajtovati občini. On je porok za redno njeno plačilo.

§ 3. Vodo, kolikor je je potreba za domačo porabo (za kuho, pranje in snaženje), oddajala bo občina brez posebne pri tojbine; za vodo, ki se bo oddajala v druge namen-, pa bo plačevati pristojbina po določenem ceniku. Za veljavnost tega cenika je treba odobrenja deželnega odbora v soglasji s c. kr. deželnim namestništvom.

§ 4. Pravica, pobirati to doklado, preneha konci leta 1930.

Svetovalec dr. Gregorič se izjavlja, da ne more glasovati za ta zakon, predno se ne zagotovi raba vode revnejšemu prebivalstvu. Predlaga tedaj, da se vsprejme v zakon določba o obligatni vpekljavi vode v hiše, izroči načrt še enkrat vodovodnemu odseku in skliče tekom tedna nova seja občinskega sveta v namen konečnega sklepa.

Podžupan V. Petričič nasvetuje, da se stanovanja z najemnino pod 50 gld. popolnoma oproste te naklade, obrtniški in trgovski prostori pa za polovico.

Obema tema predlogoma ugovarjata poročevalec in svetnik Murnik; pri glasovanju tudi propadeta.

Konečno se zakon enoglasno potrdi in odloži sklepanje o ceniku na prihodnjo sejo.

IV. Svetovalec pl. Zitterer poroča v imenu stavbinskega odseka o določitvi stavbinskih črt pri

tere je prekrasen razgled na mesto, kampanijo, na papeževe vrtove in palačo. Na vrtéh se vidi velik gozd, mostovi, letovišča, vinogradi itd. Cesta, po kateri se papež vozi, meri tri kilometre. Naprej! Po ožjih stopnjicah se pride vrh kupole v tako zvano laterno. Tu so klopi na okrog in vsi se trudni vsedemo. Prostora je gotovo za štiriindvajset oseb. Od tod pa vodi navpična, železna lestva v jabolko. Jaz kot srčen in šibek (?) Kranjec se drznem tudi tje. Malo težko je šlo; ne vém ali je vrat v jabolko preozek, ali sem jaz premalo šibek. Vendar šlo je. Ko pridem v jabolko, naenkrat me polije pót, da sem bil ves moker. Malo se ogledam po prostoru okroglem, v katerem najde prostora menda šestnajst oseb, potem pa se spustim doli. Ko sem pozneje z daljnogledom zrl nazaj na jabolko, sam nisem verjel, da je bilo mogoče. Vendar je tako. V Rimu se okó grozno goljufá.

Da sem bil povsodi, kamor sem smel, ni mi treba praviti, vendar, dragi bralec, ne tirjaj od mene natečnega popisa. Jaz pišem pisma, ne potovalne knjige. Bojim se, da bo „Slovenčev“ vrednik danes godrnjal, češ, čemu toliko piše. Zatorej bodi za danes dovolj. Samo še srčne pozdrave dragim rojakom, katere upam kmalu zopet videti.

V Rimu, dné 5. oktobra.

P. H.

gledališkem pogorišči, kjer boče filharmonično društvo zidati svoje društveno poslopje. Vršil se je na lici mesta komisijski ogled. Ker se ta stavba ne bo postavila s prezidanjem starih razvalin, marveč bo to popolnoma nova zgradba, ker se bo s časom zadaj ob Ljubljanci napravil nasip od Hradeckijevega do frančiškanskega mostu in ker se bo konečno tudi struga Ljubljance vravnala, oziroma zglobila, predlaga:

Mestni zbor naj sklene: Stavbinska črta proti Kongresnemu trgu ostane dosedanja, odpade pa balkon; črti proti Kastnerjevi in Kirbischevi hiši ostanete, toda prizidek na strani proti Kastnerjevi hiši se mora odstraniti; zidati se ne sme na starem temelju, marveč se mora proti Ljubljanci nižje postaviti podval, kakor je to primerno nameravanemu zgloboju vodne struge; ozadje poslopja naj se zgradi v polukrogu in če mogoče, lepše z ozirom na poznejši nasip. — Obvelja.

Svetovalec dr. Vošnjaka nasvêt, da se balkon takoj podere, se potrdi; isto takó sprejme župan na znanje željo dr. Gregoriča, da bi se cestne poprave hitreje vršile.

Potem se prične tajna seja.

„Glasbena Matica.“

„Glasbene Matice“ občni zbor vršil se je dné 12. oktobra t. l.

Prvosednik gosp. Ravnikar pozdravi navzoče člane in v splošnih potezah poroča o delovanji „Glasbene Matice“. Iz njegovega poročila je posneti, da se Slovenci bolj in bolj zanimajo za narodno glasbo, osobito za petje. Ni že večjega kraja, kjer bi se ne gojila slovenska pesem, in ni skoro dneva, da ne bi došla „Glasbeni Matici“ naročila na zbirke pesmij iz vseh slovenskih pokrajin, katerim se drage volje ustreza. Zlasti nas mora veseliti, da tudi iz periferij mile nam Slovenije dohajajo taka naročila, in če je treba, odbor pošlje tudi brezplačno svoje proizvode v neugodnih gmotnih razmerah nahajajočim se pevskim društvom. Število udov se je nekoliko že pomnožilo, a vendar ne še v tej meri, kakor je odbor pričakoval. Zaradi tega sklenil je po vseh večjih krajih nastaviti poverjenike, ki imajo veselje in navdušenje za narodno glasbo in za prospeh naroda sploh.

Pri Vodnikovi slavnosti stopila je „Glasbena Matica“ v javnost in sklicala pod svojo zastavo mnogobrojen pevski zbor iz vseh slovenskih pokrajin, ki je s svojim izbornim petjem častil prvega duševnega utemeljitelja „Glasbene Matice“. Na gomilo in na krasni spomenik Vodnikov položila je dva venca.

„Glasbena Matica“ dobila je preteklo leto sledeče podpore: Od slavne c. kr. dež. vlade 400 gld., od slavnega deželnega zbora 500 gld., od slavnega občinskega sveta ljubljanskega 500 gld. in od slavne kranjske hranilnice 200 gld., za kar izreka odbor najtoplejšo zahvalo.

Tajnik g. Josip Paternoster poročal je obširno o odborovem delovanji. Na mesto odstopivšega učitelja g. Wagnerja vsprejel se je v službo gosp. Moser, rodóm Čeh, ki je prevzel vodstvo goslarske šole.

Dné 13. januarja t. l. priredil je naš rojak g. Blaž Fišer s sodelovanjem nekaterih gojencev „Glasbene Matice“ koncert v redutni dvorani, ki je bil po vsem izboren. Kot kontra-basist slovel je g. Blaž Fišer že po vsej Avstriji in izvestno bi se bil popel do svetovne slave, ko bi mu bil Bog pustil dolgo življenje. Toda polotila se ga je huda bolezen, vsled katere je legel v rani grob na žalost vseh slovanskih glasbenikov. Omenil je tudi prelane smrti večletnega uda in znanega rodoljuba g. M. Pakiča, ki se je še zadnjo uro spomnil „Glasbene Matice“ in ji volil v svoji oporoki sto goldinarjev.

Za leto 1888/89 izdalo je društvo sledeče muzikalije: 1. Foersterjeve „klavirske šole“ III. del in 2. šest Nedvedovih moških zborov.

V glasbeni šoli vpisanih je bilo 228 učencev. Šolnine oproščenih je bilo 30 gojencev, med temi za klavirski pouk 8, za goslarski pouk 12, za razne druge instrumente 9, za „solo“-petje 1.

Pouk vršil se je po natančno določenem učnem redu. Vodja šoli bil je g. prof. Gerbič, učitelji pa: gospa Gerbič-eva, gospodica Šuman-ova, in gg. pl. Janušovsky, Moser in Štaral.

Dné 5. maja t. l. vršil se je običajni šolski koncert v redutni dvorani, pri katerem so bili na-

vzoči gg.: deželni predsednik baron Winkler, cesarski svetnik Murnik, župan Grasselli in drugi dostojanstveniki, ter mnogo odličnega občinstva.

Dné 26. maja bil je izlet na „Drenikov vrh“, katerega so se vdeležili vsi gojenci s svojimi učitelji in stariši.

Javni izpiti glasbene šole vršili so se dné 5., 6., 8. in 9. julija t. l. in so se prav dobro obnesli. Vsi gojenci so svoje naloge prav dobro, deloma izvrstno pogodili, in zahvala, katero je izrekel gosp. predsednik vodji in ostalemu učiteljskemu osebju, bila je pač na mestu.

„Glasbene Matice“ odbor dovršil je koncem tega leta osmo leto svojega šolskega in osemnajsto leto svojega društvenega delovanja. Kreпки sadovi tega dolgoletnega truda mu bodo izvestno v izpodbudo, da bode tudi v bodoče častno rešil svojo nalogo in vse svoje moči zastavil v prospeh svojega prekornega zavoda.

Po poročilu blagajnikovem imelo je društvo v minolem letu dohodkov 4917 gld. 47 kr. in troškov 4866 „ 91 „ torej ostaja gotovina s 50 gld. 56 kr.

V novi odbor izvoljeni so bili sledeči gg.: A. ljubljanski: Fran Ravnikar, dr. Karol Bleiweis, Anton Dečman, Fran Drenik, dr. Andrej Ferjančič, Anton Foerster, Ivan Krulec, dr. Majaron, Josip Paternoster, Anton Svetek, Vojteh Valenta, Ivan Vencajz, Andrej Žumer; B. zunanji: Danilo Fajgelj, Simon Gregorič, Anton Starec, Fran Šušteršič, Janko Žirovnik.

Dnevne novice.

(Tudi časnikarska dolžnost, ka-li?) Včerajšoji „Slov. Narod“ piše: „Proti potrditvi Hribarjeve volitve glasovali so Nemci in klerikalci. Toliko za danes čitateljem v informacijo.“ — Temu nasproi konstatujemo, da so vsi slovenski in nemški poslanci glasovali proti potrditvi. Obsedel, oziroma za potrditev je glasoval jeden sam poslanec; gosp. Hribar ni bil navzoč. Koliko torej šteje „Narod“ liberalcev med poslanci?

(Neumesten zagovor.) V včerašnji seji deželnega zbora je g. poslanec Klun, kakor smo včera omenili, stavil predlog, naj se volitev poslanca g. Ivana Hribarja vsled mnogih navedenih formalnih nedostatkov izroči posebnemu verifikacijskemu odseku, ki jo naj pretresa ter deželnemu zboru o njej poroča. Predlog je bil sprejet. — Nepoklicani zagovorniki so nocojšnjo noč vrata, okna in zid hiše, v kateri stanuje g. Klun, namazali s tiskarskim črnilom. Ali enaka junaštva delajo čast mestu ljubljanskemu? Ali ni to terorizem? Kdaj se bodo neki krogi spametovali?

(Na kontrolni shod) ni treba hoditi duhovnikom-vojakom, ki še niso imenovani vojaškimi kapelani. — K vojaškemu raportu dné 5. nov. morajo priti vojaški kapelani v rezervi. Lahko pa se oprosté kot šolski katehetje s prošnjo na visokoč. ordinarijat, naj ta pri dopolnilnem okrajnem poveljništvu (Erg.-Bez.-Commando) št. 17. posreduje potrjujoč, da imajo dotični v resnici kot katehetje s šolo opraviti. Ta prošnja pa naj se takoj pošlje.

(Vžitnina od vina, vinskega in sadnega mošta in mesa) v davčnih okrajih: škofjeloškem, brdskem, logaškem, mokronoškem, vrhniškem, senožeškem in trebanjskem za leto 1890 in oziroma tudi za leti 1891 in 1892 se bode na javni dražbi po sledečih določbah dajala v zakup, kakor c. kr. finančno ravnateljstvo za Kranjsko javlja. Izklicna cena za leto 1890, oziroma za leti 1891 in 1892, znaša za davčni okraj škofjeloški 10.000 gld., brdski 6080 gld., logaški 14.781 gld., mokronoški 6110 gld., vrhniški 8200 gld., senožeški 4000 gld., trebanjski 2700 gld. Dražbena obravnava se bode vršila dné 30. oktobra t. l. ob 10. uri dopoludno pri c. kr. finančnem ravnateljstvu in se bode tedaj zakup za vsak zgoraj imenovani davčni okraj posebej izklicaval. Ali ne bi bilo umestno z ozirom na kratek čas, da jeden gg. deželnih poslancev stavi nujen predlog, da dežela sama prevzame tudi to vžitnino v svojo režijo?

(Obrtni nadzornik) g. dr. V. Pogačnik prišel je nepričakovano iz Grada v Ljubljano nadzorovat delovršbene zavode. Marsikoga je morda iznenadil. Zeleti je, da izvé resnico.

(„Slovnica italijanskega jezika.“) Knjiga, ki jo je pod tem naslovom pred kratkim izdala in založila „Matica Slovenska“, gre, kakor se kaže, prav

dobro med svet. Da se društveniki, ki je želé, ne bi preveč zanašali, bodi jim povedano, da se knjiga dobi le kot založna pri „Matici“ ali pa v posameznih knjigotržnicah proti kupu 1 gld. vsakemu iztisu.

(Iz Hrušice) pod Ljubljano se nam dodatno piše: Pri D. M. v Polji je bila minolo nedeljo nesreča. Neki mladenič je pihnil v nabasani topič, ki se ni užgal. Pri tej priliki se topič sproži in neprevidneža tako osmоди, da bode težko ozdravel. Drugi je imel v roki nekaj smodnika, ki se mu je od smodke unel ter ga osmодil. Tretji je v vroč topič nasul smodnika, ki se je tudi unel ter ga ožgal. Torej vsled neprevidnosti in predrznosti tri nesreče. — V ponedeljek je neki priletem mož s Studenca s konji peljal z njive zelja. Ko je rinil voz, pal je pod kolo, ki mu je strlo prsi in roko; mož, ki je malo živ ostal, ima 13, večinoma nepreskrbljenih otrok.

(Ogenj) je nastal v Činklovi tovarni, kakor se nam poroča, predsinočnim na Dunaji. Ognjegasi so po velikem trudu udušili divji živelj. Škoda je precejšnja.

(Akademično društvo „Triglav“) v Gradei ima v četrtek dné 17. oktobra t. l. svoje prvo redno občno zborovanje v prostorih hôtela „Zum goldenen Ross“. — Dnevni red: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Čitanje zapisnika. 3. Vsprejem novih udov. 4. Poročilo odborovo. 5. Slučajnosti. — Začetek točno ob 8. uri zvečer. Gôstje dobro došli!

Raznoterosti.

— Na dunajskem vseučilišči je od 2000 pravnikov 1000, izmed 2600 medicincev okrog 1500 — židov. Vseh slušalcev na vseučilišči je okrog 6000. Sapienti sat!

— Nesreča. Iz Lanciana (na iztočnem vzhodu Abruce) se poroča: Dne 6. t. m. je močan potres razburil mestno prebivalstvo. Vila vojvode Zucchettija je sfrčala v zrak! V kleti so imeli za lov veliko smodnika spravljene; ta se je unel ter provzročil nesrečo. Vojvoda in njegovi štirje sinovi so mrtvi, vojvodinji in njeni guvernantu so odtrgane noge.

— Američani so, takó je izračunil „New-York-Herald“, minolo poletje posebno zaradi pariške svetovne razstave v Evropi potrošili nad 70 milijonov dolarjev. To je v resnici zlat dež za Evropo.

— Pogumen mornar. Dne 12. septembra je kapitan Jørgensen v trideset črevljev dolgem „rešilnem“ čolnu zapustil London ter je srečno došel v Madeiro. Mož namerava na tem čolnu preko predgorja „dobrega upanja“ priti v Avstralijo.

Telegrami.

Dunaj, 16. oktobra. Dr. Napotnik, novozvoljeni knezoškof lavantski, ima dné 24. oktobra kanonični proces v Solnogradu, dné 26. bode slovesna konfirmacija v metropolitanski cerkvi solnograški; dné 27. oktobra sledi konsekracija.

Dunaj, 16. oktobra. Državno sodišče je na pritožbo zaradi razpustitve „šulferajna za Nemce“ sklenilo, da ne pritrdi formalnim

ugovorom ministerstva in razpiše novo obravnavo v prihodnjem zasedanju.

Kodanj, 16. oktobra. „Država“ je s carevno zjutraj ob 8. uri odplula.

Kolonija, 16. oktobra. „Köln. Ztg.“ iz berlinskega vira poroča: Težišče političnega pomena, kateri ima carjev obisk, iskati se mora v mnogih nemoteni razgovorih vladarjev in onim mej carjem in Bismarckom; če se dalje pomisli, da se je cesar po carjevem odhodu pol ure pri državnem kancelerju mudil ter se z njim o vspehu obiska pomenkoval, priznati se mora, da se smemo na podlagi obiska zaupneje nadejati ohranitve in utrditve miru.

Lisabon, 15. oktobra. Stanje kraljevo je obupno. Vsi ministri so šli v palačo.

Zahvala.

Slavna „Glasbena Matica“ v Ljubljani blagovolila je našemu „Slov. bralnemu društvu“ darovati mnogo muzikalij, za kar se v imenu društva prisrčno zahvaljujemo

Tržič, dne 14. okt. 1889

Alojzij Šimec,
predsednik,

Leopold Ahačič,
blagajnik.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
15	7. u. zjut.	734.4	9.4	brezv.	oblačno	0.00
	2. u. pop.	735.2	14.7	sl. vzh.	del. jasno	
	9. u. zveč.	737.1	12.2	„	oblačno	
Srednja temperatura 12.1° za 0.5° pod normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

16. oktobra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	84 gl. — kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ „ 16% „	84 „ 95 „
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110 „ 15 „
Papirna renta, davka prosta	99 „ 60 „
Akcije avstr.-ogerske banke	921 „ — „
Kreditne akcije	306 „ — „
London	119 „ 25 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 47 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 67 „
Nemške marke	58 „ 35 „

Antona Janežiča nemško-slovenski ročni slovar.

Tretji, popolnoma predelani in pomnoženi natis, priredil Anton Bartel, e. kr. gim. profesor v Ljubljani, s sodelovanjem tovarišev A. Kaspretja, M. Petelina, J. Pichlerja, L. Pintarja, M. Suhača in A. Tavčarja.

Cena 3 gld., s pošto pošiljatelj 3 gld. 15 kr.

Dobiva se v

Ig. pl. Kleinmayra & Ferd. Bamberg
knjigotržnici v Ljubljani.

Št. 33/C. C.

Oklic!

(3—3)

Podpisani komisar konkurzne mase rajne Petrinje Vizgoršek rojene Princis iz Studenca št. 42 naznanja:

Dne 30. oktobra 1889 popoldne ob 2. uri se bode potom konkurza na Studenci hiš. št. 42 prodalo

zemljišče vlož. št. 400 d. obč. Studenec, katero je bilo cenjeno na 1065 gld. in pritiklina cenjena na 21 gld. 50 kr.

Zemljišče obstoji iz hiše št. 42 in njive pri hiši. Hiša je v dobrem stanu, leži tikoma okrajne ceste, je zidana in s slamo krita, obsega v pritličji 2 sobi, sobo za jedila, kuhinjo, štacuno ter klet, pod streho eno sobo. Štacuna ima železna vrata in okna. Hiša je jako pripravna za obrtnika.

Po dražbenih pogojih mora vsak dražbeni ponudnik položiti pred dražbo v roke dražbene komisije 10% cenitvene svote za varščino in plača kupec tretjino kupne cene koj po prodaji, tretjino s 5% obresti v 3 mesecih in ostanek v 6 mesecih po dražbi.

Natančnejši pogoji se smejo pri podpisnem komisarju pregledati, kjer leži tudi izpisek iz zemljiških knjig in cenitveni zapisnik na ogled.

C. kr. okrajna sodnija krška,
dné 21. avgusta 1889.

Konkurzni komisar:
Gregorin.

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktincev
opatiše Soulae (Gironde).
Dom MAGUELONNE, pripor.

Največje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bruselj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po prijorji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo. Benediktincev (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepcuje in popolno ozdravi čeljusti.

Zares močno ustrezemo našim p. n. citateljem, opozorjajo na to starodavno ter prekoristno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrdba SEGUIN Bordeaux
(Francija)
rue Croix de Seguey 106 & 108.

Ustanovljena leta 1807.
Dobiva se v vseh lekarnah in prodajalnicah dišav.

